

جمهوری اسلامی ایران
جمع شورتی فقهی شورای نگهبان

شماره: ... ۸۹/۳۰۵
تاریخ: ... ۱۳۸۹/۳/۱۲
پیغام: ... صلوات

حضرت آیت‌الله جنتی «دام‌برکانه»
دیپر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم:

بدینوسیله گزارش جلسه چهارصد و هشتاد و دوم مجتمع مشورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۸۹/۳/۸ مشتمل بر ادامه بررسی یک لایحه ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

بستور، ادامه رسیدگی به لایحه مجازات اسلامی.

ماده ۶۰۵: پاره کردن لاله گوش

در (الله)، حکم پاره کردن نرمه یک گوش و حکم صورت بھبودی در تحریرالوسیله یافت نشد کما اینکه در قانون مجازات اسلامی سابق (ماده ۶۷-۸) نیز بیان نشده است و مطابق تحریرالوسیله می‌باشد. بنابر اینکه موافقت با فتوای امام «قدس سره» ملاک باشد نمی‌توان این ماده را تأیید نمود.

ماده ۶۱۰: هر گاه آسیب رساندن به گوش

در (الله)، با توجه به اینکه آسیب رساندن به گوش، شامل مواردی که موجب ثبوت ارش نیز می‌شود می‌گردد - مانند ذیل ماده ۶۰۵ - لذا می‌بایست عبارت «هر کدام دیه جداگانه خواهد داشت» تبدیل به عبارت «هر کدام دیه یا ارش جداگانه حسب مورد خواهد داشت» گردد.

ماده ۶۱۳: جنایتی که موجب سست و فلنج شدن

در (الله)، حضرت امام خمینی «ره» در تحریرالوسیله (ج ۲، ص ۵۴۶ یا ص ۵۱۷): کتاب الدييات، القول في الجنائيه على الاطراف، المقصد الاول: في ديات الاعضاء، الخامس: الشفتان ذيل مسئلته ۳) در مورد ثلث دیه تعبیر به «على الاخط» نموده‌اند و فتوا نداده‌اند البته ایشان در جای دیگری از تحریرالوسیله (ج ۲، ص ۵۶۶ یا ۵۳۷)، کتاب الدييات، المقصد الثالث في الشجاج و الجراح: هنا مسائل، مسئلته ۵) به این مطلب فتوا داده‌اند و با این اختلاف، نمی‌توان متن ماده را موافق نظر مبارک حضرت امام «قدس سره» دانست.

ماده ۶۱۴: شکافتن هر دو لب به نحوی که

در (الله)، حضرت امام خمینی «ره» در تحریرالوسیله در مورد اصل ماده، فتوا نداده‌اند بلکه مفاد آن را به «قول معروف» نسبت داده‌اند. (تحریرالوسیله، ج ۲، ص ۵۴۶ یا ص ۵۱۷): کتاب الدييات، القول في الجنائيه على الاطراف، المقصد الاول: في ديات الاعضاء، الخامس: الشفتان، مسئلته ۴) و اگر ملاک تأیید موافقت مفاد ماده با فتوای حضرت امام «قدس سره» باشد نمی‌توان آن را تأیید کرد.

ماده ۶۱۵: قطع و یا از بین بردن

(۱)

جمهوری اسلامی ایران

جمع‌شورتی فقهی شورای نکهبان

بسته

شماره: ۸۹/۳۰۵

تاریخ: ۱۳۸۹/۳/۱۲

پرست: صلوات

ب((الله))؛ بر اساس نظر حضرت امام خمینی «ره» دیه از بین بردن قسمتی از زبان گویا بر اساس مقدار از بین رفتن قدرت تکلم به حروف می‌باشد نه اکثر الامرين. لذا ذیل ماده مذکور خلاف فرمایش ایشان می‌باشد. (تحریرالوسیله، ج ۲، ص ۵۴۶ یا ص ۵۱۸، کتاب الديات، القول في الجنایه على الاطراف، المقصد الاول: فی دیات الاعضاء، السادس: اللسان، مسئلہ ۲ و ۴) و نمی‌توان آن را تأیید کرد.

ماده ۱۵، تبصره ۲: شخصی که دارای لکنت زبان بوده

ب((الله))؛ در تحریرالوسیله یافت نشد و نمی‌توان آن را تأیید کرد.

ماده ۱۶، تبصره: لال اعم از عادر زادی و

ب((الله))؛ ذیل تبصره در تحریرالوسیله یافت نشد و نمی‌توان آن را تأیید کرد.

ماده ۱۷: هر گاه شخصی مقداری از زبان کسی

ب((الله))؛ خلاف فتاوی حضرت امام خمینی «ره» می‌باشد. (تحریرالوسیله، ج ۲، ص ۵۴۷ یا ۵۱۸، مصدر سابق، مسئلہ ۶) می‌باشد و ایشان قائل به اکثر الامرين نمی‌باشند و نمی‌توان این ماده را تأیید کرد.

ماده ۱۹: هر گاه قسمتی از زبان کودکی

ب((الله))؛ ۱- مستفاد از صدر ماده آن است که فرض مشکوک (عدم علم به لال یا گویا بودن کودک) ملحق به موارد احتساب نسبت مساحت قطع شده می‌باشد لکن حضرت امام خمینی «ره» متعرض این فرض نشده‌اند و نمی‌توان صدر ماده را تأیید کرد.

۲- نظر حضرت امام خمینی «ره» در فرض معلوم شدن گویا بودن کودک، اعتنا به نسبت حروف است نه اکثر الامرين (مصدر سابق، مسئلہ ۲ و ۴ و ۸) و نمی‌توان مفاد ماده را تأیید کرد.
توضیح اینکه در این جلسه تا پایان این ماده بحث شد.

دوام توفیقات حضرت عالی را از درگاه ایزد متعال مسئلت دارم.

سید حسن طاهری خرمآبادی

رئيس جمع‌شورتی فقهی شورای نکهبان

